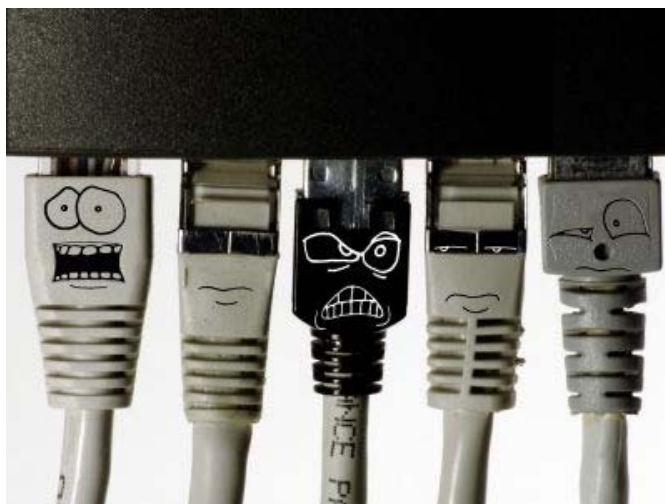

Befektetők klímapolitikai prés alatt

Vajon meddig terjed a klímavédelem mögött meghúzódó hatalmasok hatalma? – kérdezheti az olvasó. Messzire, amint a klímapolitikával kapcsolatban ez már sok ízben szóba került. Gondoljunk pl. az IPCC tudatosan „félrevezérelt” jelentéseire, és kiterjedt manipulációs hálózatára. A klímamodellek szimulációs eredményeire, amelyek köszönőviszonyban sincsenek a mérési adatokkal. Az egész klímavédelmi stratégia mégis ezekre a meghamisított jóslásokra épül. Ide sorolható újabban az energetika területén tevékenykedő befektetők zsarolása, prés alá kényszerítése. E kényszer alatt megszületnek a „nettó – nulla” befektetők. Erről szól **Rupert Darwall** alább ismertetett cikke.¹

Póstázta: [Chris Frey](#) | 2022. április 25. | [Energia](#) | 2 | ²

A hatalmasok keményen dolgoznak, hogy kihúzzák az összes dugót. Viszlát biztonság! Kép: clicker / pixelio.de

A cikk címe: **A találékony befektetők veszélyeztetik a Nyugat biztonságát**

---

¹ Link: <https://heartlanddailynews.com/2022/04/woke-investors-threaten-the-wests-security/>

² Rupert Darwall: Findige Investoren bedrohen die Sicherheit des Westens. EIKE, Apr. 25. 2022.

Rupert Darwall

Amióta Oroszország két hónappal ezelőtt megtámadta Ukrajnát, a nyugati kormányok keményen megtanulták az energia nemzetbiztonsági jelentőségét. Németország 20 éves, [többmilliárd dolláros](#) „Energiewende”-je a német gazdaságot teljes mértékben függővé tette az orosz földgázellátástól, és megnehezítette ezzel az orosz agresszióra adható választ. Emmanuel Macron francia elnöknek egyre keményebb csatát kellett vívnia az újraválasztásáért ebben a hónapban, mivel az energiaárak egyre csak szárnyalnak, és az ország előregedő [atomerőműparkját](#) nem sikerül lecserélni. A Biden-kormányzat beveti az Egyesült Államok stratégiai olajtartalékát, hogy csökkentse az energiaköltségeket, mivel az infláció kétszámjegyűre nő.

Miközben a Nyugat egy ellenséges kínai-orosz szövetség energetikai vonatkozásaival küzd, a Net-Zero Asset Owner Alliance irányítócsoportja, amelynek tagjai több mint 10,4 billió dolláros vagyont kezelnek, közleményt adott ki, amelyben azt tanácsolja a nyugati kormányoknak, hogy ne áldozzák fel az éghajlati célokat az energiabiztonság érdekében. „A világ továbbra is a fosszilis tüzelőanyagok túlfogyasztása felé tart, ami miatt a szén-dioxid kibocsátási értékek jóval meghaladják a Párizsi Megállapodás 1,5 Celsius fokos céljának eléréséhez szükséges korlátokat. Ezt a tendenciát meg kell állítani” – fogalmazott az ENSZ által támogatott vagyonnevelő szövetség április 8-ai [közleményében](#).

Felmerülhet a kérdés, hogy a vagyonnevelőknek mennyi joguk van nemzetbiztonsági kérdésekben megszólalni? Ugyanis nincsen szakértelmük ezen a területen. És az is kiderült, hogy az energiapolitikai közgazdasági ismereteik sem megfelelőek.

A 2021 évi Nettó-Nulla-jelentés azt állítja, hogy az olaj- és gázkiskereskedelemből származó adóbevételek körülbelül 40%-kal csökkennek a következő húsz évben. "A csökkenés kezelése hosszú távú költségvetési tervezést és fiskális reformokat igényel" - figyelmeztet az IEA. Hasonló a brit Office of Budget Responsibility becslése, mely szerint a nettó-nulla stratégia következtében az adóbevételek a GDP 1,6 %-ának megfelelő összeggel csökkennek. Ennyit a fosszilis tüzelőanyag-támogatások mítoszáról. Ha a fosszilis tüzelőanyagokat nagymértékben támogatnák, e tüzelőanyagok kivezetése azt jelentené, hogy a fosszilis tüzelőanyagok támogatása megszűnne. Ehelyett az adóbevételek olvadnának nullára.

A nettó nulla befektetők számokat idéznek a nap- és szélenergia árának csökkenéséről. Ezek a számok az úgynevezett kiegyenlített energiaköltségen (Levelized Cost of Energy, LCOE) alapulnak, mely kulcsszám valamely rendszer életciklus-költségeinek mérésére szolgál. A szél- és a napenergiatermelés nem folyamatos, de az LCOE-mérőszámok figyelmen kívül hagyják a folytonossági zavarok költségeit, amelyek viszont egyre csak nőnek, ahogy egyre több szél- és napenergia kerül a hálózatba. Mivel a szél- és napenergia-termelés az időjárásra és nem a keresletre reagál, a termelés értéke (a fogyasztók biztonságos ellátása szempontjából) csökken, ahogy egyre több szél- és naperőművi-kapacitás létesül.* Ezen okok miatt **Paul Joskow**, az MIT közgazdász professzora 2011-ben egy [alapos tanulmányában kifejti](#), hogy az LCOE mérőszámok használata az időjárás okozta kényszermenetrenddel üzemelő, valamint a teljesítményüket szabadon változtatható erőművek összehasonlítására, amilyenek például a szén- és földgáz-erőművek, teljesen „értelmetlen gyakorlat”.

*Mi, a Műegyetemen végzett energetikai szakemberek ismerjük még az erőművek értékelhető teljesítőképességének a fogalmát. A szél- és naperőműveké rendkívül alacsony.

A szél- és napenergia-befektetőknek nem kell érteniük az elektromos hálózatok gazdaságossági kérdéseire, hogy pénzt keressenek – védve vannak a változó költségektől, hiszen azokat a hálózat többi szereplőire hárítják, ugyanis a piaci versenyben nem kell részt venniük. Ez viszont egyik jó okunk lehet arra, hogy nézeteinket illetően óvatosak legyünk az energiapolitikával kapcsolatban. A befektetők, éppen a gazdasági tudatlanságuk miatt könnyen egyetértenek a 100%-ban megújuló energia zöld meséjével. Ők nem felelősek azért, hogy a lámpák mindig égjenek – hiszen ez attól függ, hogy a hagyományos erőművek működnek-e. Németország ezt viszont nem tudja megtenni orosz gáz nélkül. A Net- Zero Alliance azon felhívását követően, hogy a befektetők mellőzzék a fosszilis tüzelőanyagokba való új beruházásokat, az energiaköltségek elkerülhetetlenül az egekbe fognak emelkedni. És ha kialszanak a lámpák, az a politikusok súlyos hibája lesz – és nem a leleményes befektetőké.

A befektetőknek az energiával és nemzetbiztonsággal kapcsolatos nézetei kevésbé számíthatóak, ha nem lenne politikai hatalmuk. **Matt Levine**, a Bloomberg véleményírója [azt állítja, hogy](#) az óriásalapok kezelői párhuzamos kormányzati rendszert alkotnak, amely átfedésben van a kormányok törvényhozási jogkörével. Ezek a „kormányzatokként működő vagyonkezelők”, ahogy Levine nevezi őket, arra utasítják a vállalatokat, hogy olyan dolgokat tegyenek, amelyekről úgy gondolják, hogy jót tesznek a társadalom egészének, „azáltal, hogy nagy kollektív döntéseket hoznak arról, hogy miképpen kell irányítani a társadalmat, de nem csak az üzleti döntésekre gondolva, hanem a környezetvédelemmel és a munkavállalók jogaival, a faji egyenlőtlenséggel és más vitatott politikai kérdésekkel kapcsolatos döntésekre is.”

Az egyik ilyen terület a **klímapolitika**. Noha a Biden-adminisztráció a nettó-nulla cél elérését tűzte ki, a kongresszus törvényileg nem erősítette meg, így nincs jogi ereje. A demokratikusan elszámoltatható törvényhozók által elfogadott jogszabályok hiánya azonban nem akadályozza meg a kormányt abban, hogy az eszközekezelőkön keresztül kreáljanak klímapolitikát azon vállalatok számára, amelyekbe befektetnek. „A befektetők nettó-nulla kötelezettséget vállalnak önmaguk számára, és megkövetelik a vállalatoktól, hogy tűzzenek ki üvegházhatású gázok csökkentésére irányuló célokat és átmeneti terveket e célok eléréséhez” - [mondta Kirsten Snow Spalding](#) tiszteletes, a *Ceres klímakockázatokkal és fenntarthatósággal foglalkozó befektetői hálózat nonprofit szervezetétől*.

Sem Spalding, sem a Net-Zero Asset Owner Alliance nem érvel azzal, hogy a vállalatoknak a nettó-nulla érték elérésének kényszerítése növeli a befektetők hozamát, ami azt mutatja, hogy itt nem a befektetők hagyományos érdekéről van szó – a pénzszerzésről – hanem arról, hogy **politikát folytatnak más eszközökkel**. Az Értékpapír- és Tőzsdefelügyelet (SEC) kéz a kézben dolgozik a találékony klímabefektetőkkel. A SEC által javasolt új [szabály](#) azt mondja a 2050-re nulla kibocsátás mellett elkötelezett befektetők számára, "ez a szabálytervezet abszolúte döntő fontosságú."

Nem véletlen, hogy a SEC elnöke, **Gary Gensler Cerest** vállalkozott arra, hogy elsőként tájékoztasson a SEC javasolt szabályáról. Természetesen Gensler nem úgy érvelt, ahogy Spalding tette. Ugyanis az növelte volna annak kockázatát, hogy a bíróságok egy későbbi peres eljárás során hatályon kívül helyezik a szabályt. Ehelyett Gensler azzal próbált érvelni, hogy „némi szabványosítást hoz a párbeszédbe”, és összefoglaltan közreadja a legfontosabb éghajlat-információkat – a SEC ugyanis 2010-ben útmutatást adott ki arról, hogyan kell a vállalatoknak tájékoztatást adni az ilyen kockázatokról – hogy megóvják a befektetőket a várható gondoktól,

és ne kelljen az információkat különböző forrásokból összeszedni. Gensler magyarázata udvariasan szólva hihetetlen, amikor tulajdonképpen azt írja elő, hogy az amerikai vállalatoknak a pénzügyi beszámolási keretrendszerrel párhuzamosan egy klímajelentési rendszert is vezessenek be. Bármit mondjon is Gensler nyilvánosan, a SEC-szabályzat – ha bevezetik – azt eredményezné, hogy a befektetők nettó-nulla célokat tűznének ki a vállalatoknak, és figyelemmel kísérenék a célok teljesítését, és az ezért felelős vállalati igazgatóságokat elszámolhatnák.

A választott politikusokkal ellentétben a leleményes klímabefektetők nem felelősek a klímapolitikájuk következményeikért: felelősséget nem vállalva gyakorolják a hatalmat. Ez a megállapodás gyengíti Amerika azon képességét, hogy válaszoljon a revansista Oroszország és az expanzionista Kína geopolitikai kihívásaira. "Háborús állapotban vagyunk, vészhelyzetben" - mondta **Granholm** a CERA energiakonferencián a múlt hónapban Houstonban. „Felelősségteljesen növelnünk kell a rövid távú energia kínálatunkat ott, ahol csak tudjuk, hogy stabilizáljuk a piacot és minimalizáljuk az amerikai családok kárát.” A hallgatóság olajipari vezetőihez fordulva megszólította őket: „Remélem, hogy a befektetőitek is ezt mondják: „a válság jelenlegi pillanatában több kínálatra van szükségünk... most növelnünk kell az olaj- és gáztermelést, hogy kielégítsük a jelenlegi keresletet.”

Ahogy Granholm utalt rá, a befektetők éppen ennek az ellenkezőjét próbálták megtenni. Az ukrajnai háború ellenére sem enyhült a befektetőknek az olaj- és gázipari vállalatokra gyakorolt nyomása a leépítés érdekében. Bármilyen kritika is éri az embert a Biden-adminisztrációjának az ukrajnai háború kezelésével kapcsolatban, a kormány felelős a háborúval járó szörnyű döntések meghozataláért. A befektetők ezzel szemben nem vállalnak felelősséget a nemzet biztonságáért és Amerika azon képességéért, hogy vezesse a Nyugatot. Azáltal, hogy segítik a befektetőket, a kívánt energiapolitikát rákényszeríteni az amerikai olaj- és gázipari vállalatokra, a SEC aláássa a Biden-kormány nemzetbiztonsági előjogait, és aláássa Amerika azon képességét, hogy megfeleljen a veszélyes világ kihívásainak. A SEC olyan pályán játszik, ahol nincsen dolga.

* * *

A szerző segít felnyitni a szemünket, hogy a politika miként használ más eszközöket a céljai eléréséhez. Ha kell felrúgja a piactudományi szabályokat és keményen beavatkozik a piaci folyamatokba. Ezt teszi már két évtizeden keresztül, amikor klímavédelemről van szó. Megfélemlíti és manipulálja az embereket, megvásárolja a sajtót, szövetségesévé teszi a bankokat és a befektetőket. S amikor mindezek negatív hatásai már az egész nemzetgazdaságot és a nemzetbiztonságot fenyegeti, akkor ráébred, hogy pl. „a SEC olyan pályán játszik, ahol nincsen dolga.” - idézve a szerző utolsó mondatát. Miért e gondolati irányváltás? Mert megkérdőjeleződik a hatalmasok hatalma. Energiakrízis, emelkednek az energia és az élelmiszer árak, kialudhat a villany, infláció és a végén háború. Vajon mit szólnak ehhez az emberek, hogyan fognak reagálni? Először csak kimennek az utcára, És aztán? Ez az egyetlen dolog, amitől igazán reszketnek a hatalmasok. A felelősségüket takargatják, az emberek figyelmét újabb és újabb stratégiákkal elterelik, de a helyzet ezzel csak egyre bonyolultabbá válik. Azt hiszik, hogy az emberek hajlandók visszasüllyedni a „modern” rabszolgasorsba egy világhatalom uralma alatt.

A szerző, mint okos szakember, de mint jó amerikai csak azt félti, hogy Amerika elveszti azon képességét, hogy vezesse a Nyugatot. Hát kibújik a szög a zsákból. Van, akiknek ez a legfontosabb. Még Ukrajnában is. A kör bezárul, de végül az emberek, a békés hadseregekbe

tömörülő tömegek majd kitermelik azokat a vezetőiket, akik alkalmasak lesznek arra, hogy a világot, elsősorban Amerikát és Európát kivezessék ebből a zsákutcából. Mert a jelenlegi politikai elit erre alkalmatlan.

E honlap írásaiban olyan sokszor figyelmeztettünk arra, hogy az energiaellátás biztonságával nem szabad játszani! Most a Biden-féle kitermelt több olaj és több gáz már igazán nem segít. Aki az energiaellátás biztonságával játszik, az a tűzzel játszik!

Nehezen írom le: sajnos a nyugati politikai vezetők klubja tehetetlenül kakaskodó és szolgalelkű libákból és gúnárokból áll. Vagy tán betegek?

Végül e kérdéshez kapcsolódva **Edgar L. Gärtnernek** az ukrán háború kapcsán megjelent figyelemre méltó cikkének utolsó bekezdéseiből:

Alapvetően a nárcisztikusok nem igazán hisznek semmiben. Kiábrándult önszeretetből fakadó agresszivitásukat a betegséggel és a halállal való rögeszmés elfoglaltság formájában önmaguk ellen fordítják, belső ürességük és csavargó félelmek pótlására koncentrálnak erkölcsi arroganciával a „falka” felé, a látszólagosan jócselekedeteket vagy akár örömet és hírnevet a büntudat-komplexusok ápolásával és a saját imázs ápolására való felhasználásával. Az éghajlatpolitika a belső ürességgel sújtott nárciszták generációját ígéri, hatalmas profitot és erkölcsi hírnevet a „megújuló” energiákba való állítólagos jövőbeli befektetések révén. A szkeptikusok viszont gazdasági tönkremenettel néznek szembe. Úgy tűnik, ez volt a "klímakancellár" Angela Merkel médiasikerének titka. Ennek a vezetési stílusnak a hatékonyságában bízhatott, mert a nárcizmust, mint mentális betegséget csak kivételes esetekben tartják gyógyíthatónak.

Az ukrainai konfliktus most megmutatja nekünk, hogy nem szükséges dekonstruktivizmus a romboló munka megkezdéséhez. A nyugati szóvivők, akik az erények őrzőinek adják ki magukat az ukrainai orosz invázióval szemben, évtizedek óta hazugságba süllyedtek. Sok időbe fog telni, mire visszatérünk az igazsághoz. Így továbbra is szélturbinákra és napelemekre hagyatkoznak a világ megmentése érdekében, még azután is, hogy az ukrainai konfliktus a globális leszámolás irányába fajult. Vlagyimir Putyint ez valószínűleg nem fogja lenyűgözni.

Érdemes e bekezdések előtti, eszmetörténeti szempontból is gondolatgazdag cikket elolvasni.³

(Petz Ernő, 2022. 04. 28.)

---

³ Edgar L. Gärtner: Das Ende einer moralischen Wunschwelt. EIKE, Apr 25, 2022